

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2011. gada 11. jūlijs)

par formu, kādā sniedzama informācija par *Natura 2000* teritorijām

(izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 4892)

(2011/484/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 4. panta 1. punkta otro daļu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽²⁾ un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Direktīvas 92/43/EEK 3. panta 1. punktā noteikts, ka *Natura 2000* tīklā iekļauj īpaši aizsargājamas teritorijas, ko dalībvalstis klasificējušas, ievērojot Padomes Direktīvu 79/409/EEK ⁽³⁾.(2) Par katru *Natura 2000* teritoriju noteiktā formā jāiesniedz teritorijas karte, nosaukums, atrašanās vieta, platība un dati, kas izriet no teritorijas izvēlei izmantoto kritēriju piemērošanas.(3) Formu izmanto *Natura 2000* tīkla dokumentēšanai.(4) Lai Komisija varētu pildīt koordinēšanas funkcijas un saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 9. pantu regulāri pārskatīt *Natura 2000* tīkla nozīmi minētās direktīvas2. un 3. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanā, *Natura 2000* datu standartveidlapas saturs būtu regulāri jāatjaunina, pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju par katru tīklā iekļauto teritoriju.

(5) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi atbilstīgi Direktīvas 92/43/EEK 20. pantam izveidotā komiteja,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pielikumā ir noteikta forma, kādā nosūtāma informācija par *Natura 2000* tīklu, saukta par "*Natura 2000* datu standartveidlapu".

2. pants

Komisijas Lēmumu 97/266/EK ⁽⁴⁾ atceļ.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 11. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK⁽¹⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.⁽²⁾ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.⁽³⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 107, 24.4.1997., 1. lpp.

PIELIKUMS

NATURA 2000

DATU STANDARTVEIDLAPA

Padomes Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību un Padomes Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību

DATU STANDARTVEIDLAPA

īpaši aizsargājamām teritorijām (ĪAT), ierosinātām Kopienas nozīmes teritorijām (IKNT), Kopienas nozīmes teritorijām (KNT) un īpaši aizsargājamām dabas teritorijām (ĪADT)

1. TERITORIJAS IDENTIFIKĀCIJA

1.1. Tips

1.2. Teritorijas kods

--	--	--	--	--	--	--	--

1.3. Teritorijas nosaukums

--

1.4. Pirmās apkopošanas datums

G	G	G	G	M	M

1.5. Atjaunināšanas datums

G	G	G	G	M	M

1.6. Respondents

Nosaukums/organizācija:
Adrese:
E-pasts:

1.7. Teritorijas noteikšanas un statusa piešķiršanas/klasificēšanas datums

Datums, kad teritorija klasificēta kā ĪAT:

G	G	G	G	M	M

Atsauce uz valsts tiesību aktu, ar kuru piešķirts ĪAT statuss:

--

Datums, kad ierosināts teritoriju noteikt par KNT:

G	G	G	G	M	M

Datums, kad teritorija apstiprināta kā KNT (*):

G	G	G	G	M	M

Datums, kad piešķirts ĪADT statuss:

G	G	G	G	M	M

Atsauce uz valsts tiesību aktu, ar kuru piešķirts ĪADT statuss:

--

Skaidrojumi (**):

.....

.....

.....

(*) Fakultatīvs lauks. Datumu, kad teritorija apstiprināta kā KNT (attiecīgā Savienības saraksta pieņemšanas datums), dokumentē Vides GD.

(**) Fakultatīvs lauks. Var sniegt skaidrojumus, piemēram, par tādu teritoriju klasificēšanas vai statusa piešķiršanas datumiem, kuras sastāv no sākotnēji atsevišķām ĪAT un/vai KNT.

2. TERITORIJAS ATRAŠANĀS VIETA

2.1. Teritorijas centra atrašanās vieta (decimālgrādos)

Ģeogrāfiskais garums

Ģeogrāfiskais platums

2.2. Platība (ha)

2.3. Jūras apgabals (%)

2.4. Garums (km)

2.5. Administratīvā reģiona kods un nosaukums

NUTS 2. līmeņa kods

Reģiona nosaukums

2.6. Biogeogrāfiskais(-ie) reģions(-i)

Alpīnais (... % (*))

Boreālais (... %)

Vidusjūras (... %)

Atlantijas (... %)

Kontinentālais (... %)

Panonijas (... %)

Melnās jūras (... %)

Makaronēzijas (... %)

Stepes (... %)

Papildu informācija par jūras reģioniem (**)

Atlantijas reģiona jūras daļa (... %)

Vidusjūras reģiona jūras daļa (... %)

Melnās jūras reģiona jūras daļa (... %)

Makaronēzijas reģiona jūras daļa (... %)

Baltijas jūras reģiona jūras daļa (... %)

(*) Ja teritorija atrodas vairāk nekā vienā reģionā, jānorāda, kāda teritorijas procentuālā daļa atrodas katrā reģionā (fakultatīvi).

(**) Jūras reģionu norāde ir vajadzīga praktisku/tehnisku iemeslu dēļ un attiecas uz dalībvalstīm, kurās viens sauszemes biogeogrāfiskais reģions robežojas ar diviem jūras reģioniem.

3. EKOLOĢISKĀ INFORMĀCIJA

3.1. Teritorijā pārstāvētie dzīvotņu veidi un ar tām saistītais teritorijas novērtējums

Kods	I pielikumā minētie dzīvotņu veidi							Teritorijas novērtējums		
	PF	NP	Platība (ha)	Alas (skaits)	Datu kvalitāte	AIBICID Reprezentatīvitate	Relatīvā platība	AIBIC		
								Saglabāšanās	Vispārējais novērtējums	

PF: ja dzīvotņu veidiem var būt gan neprioritāra, gan prioritāra forma (6210, 7130, 9430), prioritāro formu norāda, arī "PF" atzīmējot ar "X".

NP: ja dzīvotnes veids teritorijā vairs nav sastopams, atzīmējiet ar "X" (fakultatīvi).

Platība: var ievadīt decimāldaļas.

Alas: dzīvotņu veidiem 8310, 8330 (alas) norādiet alu skaitu, ja aptuvenā platība nav zināma.

Datu kvalitāte: G = "labā" (piemēram, balstās uz apsekojumiem); M = "vidēja" (piemēram, balstās uz nepilnīgiem datiem un ekstrapolāciju); P = "sliktā" (piemēram, aptuvenas aplēses).

3.2. Sugas, kas minētas Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā un uzskaitītas Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā, un ar tām saistītais teritorijas novērtējums

Grupa	Suga			Teritorijā sastopamā populācija					Teritorijas novērtējums				
	Kods	Zinātniskais nosaukums	S	NP	Tips	Lielums		Vienība	Kat.	Datu kvalitāte	AIBICID	AIBIC	
						Min.	Maks.					Sagl.	Izol.

Grupa: A = abinieki, B = putni, F = zivis, I = bezmugurkaulnieki, M = zīdītāji, P = augi, R = rāpuļi.

S: gadījumā, ja dati par sugām ir konfidenciali un tie nedrīkst būt publiski pieejami, ieraksta: "Ja".

NP: gadījumā, ja suga teritorijā vairs nav sastopama, ieraksta: "x" (fakultatīvi).

Tipi: p = uzturas pastāvīgi, r = vairojas, c = pulcējas, w = ziemo (par augļiem un nemigrējošām sugām norādīt "uzturas pastāvīgi").

Vienība: l = atsevišķi īpatņi, p = pārī vai citas vienības atbilstoši standartizētajam populācijas vienību un kodu sarakstam saskaņā ar 12. un 17. pantā paredzēto ziņošanu (sk. uzziņu portālu).

Sastopamības kategorijas (kat.) C = izplatīta suga, R = reta suga, V = ļoti reta suga, P = pārstāvēta suga – aizpilda, ja dati nav pietiekami kvalitatīvi (DD) vai papildus informācijai par populācijas lielumu.

Datu kvalitāte: G = "labā" (piemēram, balstās uz apsekojumiem); M = "vidēja" (piemēram, balstās uz nepilnīgiem datiem un ekstrapolāciju); P = "slihta" (piemēram, aptuvenas aplēses); DD = nepilnīgi dati (šo kategoriju izmanto tikai tad, ja nav

iespējams veikt pat aptuvenas aplēses par populācijas lielumu, šādā gadījumā laukus, kuros jānorāda populācijas lielums, var neatzīmēt, taču jāaizpilda lauks, kurā jānorāda "sastopamības kategorijas").

3.3. Citas nozīmīgas augu un dzīvnieku sugas (fakultatīvi)

Grupa	Suga				Teritorija sastopamā populācija				Pamatojums								
	KODS	Zinātniskais nosaukums	S	NP	Lielums		Vientība	Kat.	Pielikums, kurā iekļauta suga								
					Min.	Maks.			IV	V	A	B	C	D			
								CIRVIP									

Grupa: A = abinieki, B = putni, F = zivis, Fu = sēnes, I = bezmugurkaulnieki, L = ķerpi, M = zīdītāji, P = augi, R = rāpuļi.

KODS: attiecībā uz IV un V pielikumā iekļautajām putnu sugām papildus zinātniskajam nosaukumam izmanto kodu, kā norādīts uzziņu portālā.

S: gadijuma, ja dati par sugām ir konfidenciali un tie nedrīkst būt publiski pieejami, ieraksta: "Jā".

NP: gadījumā, ja suga teritorijā vairs nav sastopama, ieraksta: "x" (fakultatīvi).

Vientība: i = atsevišķi īpatņi, p = pari vai citas vienības atbilstoši standartizētajam populācijas vienību un kodu sarakstam saskaņā ar 12. un 17. pantā paredzēto ziņošanu (sk. uzziņu portālu).

Kat. – sastopamības kategorijas: C = izplaiža suga, R = reta suga, V = ļoti reta suga, P = pārstāvēta suga..

Pamatojuma kategorijas: IV, V – pielikums, kurā iekļauta suga (Dzīvnieku direktīva); A: valsts Sarkanās grāmatas dati; B: endēmiskas sugas; C: starptautiskas konvencijas; D: citi iemesli.

4. TERITORIJAS APRAKSTS

4.1. Teritorijas vispārīgs raksturojums

Kods	Dzīvotnes klase	Platības daļa (%)
	Dzīvotņu kopējā platība	100 %

Citas teritorijas īpašības

4.2. Kvalitāte un nozīmīgums

4.3. Apdraudējumi, slodze un darbības, kas ietekmē teritoriju

Galvenie ietekmes veidi un darbības, kas būtiski ietekmē teritoriju

Negatīva ietekme				Pozitīva ietekme			
Pakāpe	Apdraudējumi un slodze (kods)	Piesārņojums (fakultatīvi) (kods)	Teritorijā/ārpus terit. (i l o l b)	Pakāpe	Darbības, apsaimniekošana (kods)	Piesārņojums (fakultatīvi) ((kods)	Teritorijā/ārpus terit. (i l o l b)
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			

Citi nozīmīgi ietekmes veidi, kam ir vidēja/maza ietekme uz teritoriju

Negatīva ietekme				Pozitīva ietekme			
Pakāpe	Apdraudējumi un slodze (kods)	Piesārņojums (fakultatīvi) (kods)	Teritorija/ārpus terit. (i l o l b)	Pakāpe	Darbības, apsaimniekošana (kods)	Piesārņojums (fakultatīvi) (kods)	Teritorija/ārpus terit. (i l o l b)

Pakāpe: H = liela ietekme, M = vidēja ietekme, L = maza ietekme.

Piesārņojums: N = slāpekļa ienese, P = fosfora/fosfātu ienese, A = skābju ienese/paskābināšanās, T = toksiskas neorganiskas ķīmiskās vielas, O = toksiskas organiskas ķīmiskās vielas, X = jaukts piesārņojums.

i = teritorijā, o = ārpus teritorijas, b = teritorijā un ārpus tās.

4.4. Teritorijas piederība (fakultatīvi)

Īpašuma veids		(%)
Publisks	Valsts/federāls	
	Zemes/provinces	
	Vietējs/pašvaldības	
	Jebkurš publisks	
Kopīgs īpašums vai līdzīpašums		
Privāts		
Nav zināms		
Kopā		100 %

4.5. Dokumentācija (fakultatīvi)

Saite(-es):

5. TERITORIJAS AIZSARDZĪBAS STATUSS (FAKULTATĪVI)

5.1. Aizsardzības statusa veidi valsts un reģionālā līmenī

Kods	Daļa (%)	Kods	Daļa (%)	Kods	Daļa (%)

5.2. Aprakstītās teritorijas saistība ar citām teritorijām

Statuss piešķirts valsts vai reģionālā līmenī

Veida kods	Teritorijas nosaukums	Veids	Daļa (%)

Statuss piešķirts starptautiskā līmenī

Veids		Teritorijas nosaukums	Veids	Daļa (%)
Ramsāres teritorija	1			
	2			
	3			
	4			
Biogēnētisks rezervāts	1			
	2			
	3			
<i>Eurodiploma</i> teritorija	—			
Biosfēras rezervāts	—			
Barselonas konv. terit.	—			
Bukarestes konv. terit.	—			
Pasaules mant. objekts	—			
HELCOM teritorija	—			
OSPAR teritorija	—			
Aizsargājama jūras terit.	—			
Cits	—			

5.3. Teritorijas statuss

--

6. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANA

6.1. Par teritorijas apsaimniekošanu atbildīgā(-ās) struktūra(-as)

Organizācija: _____
Adrese: _____
E-pasts _____

6.2. Apsaimniekošanas plāns(-i)

Ir pieejams spēkā esošs apsaimniekošanas plāns

☐ Jā	Nosaukums: _____
	Saite: _____
	Nosaukums: _____
	Saite: _____

Nē, bet apsaimniekošanas plāns tiek izstrādāts

No

6.3. Aizsardzības pasākumi (fakultatīvi)

--

7. TERITORIJAS KARTE

INSPIRE identifikators

Karte iesniegta elektroniski *PDF* formātā (fakultatīvi)

Jā Nē

Atsauce(-es) uz kartes oriģinālu, kuru izmantoja elektronisko robežu pārveidošanai ciparu formātā (fakultatīvi)

--

DATU STANDARTVEIDLAPA

SKAIDROJUMI

SATURS

IEVADS

1. TERITORIJAS IDENTIFIKĀCIJA	53
1.1. Teritorijas tips	53
1.2. Teritorijas kods	54
1.3. Teritorijas nosaukums	54
1.4. Pirmās apkopošanas datums	54
1.5. Atjaunināšanas datums	54
1.6. Respondents	54
1.7. Teritorijas noteikšanas un statusa piešķiršanas/klasificēšanas datums	55
2. TERITORIJAS ATRAŠANĀS VIETA	55
2.1. Teritorijas centra atrašanās vieta	55
2.2. Teritorijas platība	55
2.3. Teritorijas procentuālā daļa, kuru aizņem jūras apgabals	55
2.4. Garums (fakultatīvi)	56
2.5. Administratīvā reģiona kods un nosaukums	56
2.6. Biogeogrāfiskais(-ie) reģions(-i)	56
3. EKOLOĢISKĀ INFORMĀCIJA	56
3.1. Teritorijā pārstāvētie dzīvotņu veidi un saistītais teritorijas novērtējums	56
3.2. Sugas, kas minētas Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā un uzskaitītas Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā, un ar tām saistītais teritorijas novērtējums	60
3.3. Citas nozīmīgas augu un dzīvnieku sugas (fakultatīvi)	64
4. TERITORIJAS APRAKSTS	65
4.1. Teritorijas vispārīgs raksturojums	65
4.2. Kvalitāte un nozīmīgums	65
4.3. Apdraudējumi, slodze un darbības, kas ietekmē teritoriju	65
4.4. Teritorijas piederība (fakultatīvi)	66
4.5. Dokumentācija (fakultatīvi)	66
5. TERITORIJAS AIZSARDZĪBAS STATUSS (FAKULTATĪVI)	67
5.1. Aizsardzības statuss valsts un reģionālā līmenī	67

5.2. Aprakstītās teritorijas saistība ar citām teritorijām (blakusesošās teritorijas un teritorijas, kas pieder pie citiem statusa veidiem)	67
5.3. Teritorijas statuss	68
6. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANA	68
6.1. Par teritorijas apsaimniekošanu atbildīgā struktūra	68
6.2. Apsaimniekošanas plāns	68
6.3. Aizsardzības pasākumi (fakultatīvi)	68
7. TERITORIJAS KARTE	68
Papildinājums	69
<i>Saīsinājumu saraksts</i>	
EK	Eiropas Kopienas
EEK	Eiropas Ekonomikas kopiena
ĢIS	Ģeogrāfiskās informācijas sistēma
INSPIRE	Eiropas telpiskās informācijas infrastruktūra
IKNT	ierosināta Kopienas nozīmes teritorija
KNT	Kopienas nozīmes teritorija
ĪADT	īpaši aizsargājama dabas teritorija
DSV	datu standartveidlapa
ĪAT	īpaši aizsargājama teritorija

IEVADS

Natura 2000 ir ekoloģisks tīkls, kurš kalpo Kopienas nozīmes savvaļas dzīvnieku un augu sugu un dabisko dzīvotņu aizsardzībai Savienībā. To veido teritorijas, kas klasificētas saskaņā ar Putnu direktīvu, kura pirmo reizi pieņemta 1979. gadā (Direktīva 2009/147/EK), un Dzīvotņu direktīvu, kura pieņemta 1992. gadā (Direktīva 92/43/EEK).

Natura 2000 panākumi galvenokārt ir atkarīgi no informācijas, kas savākta par Kopienas nozīmes dzīvotnēm un sugām. Tāpēc ir vajadzīgi strukturēti un salīdzināmi dati un informācija.

Šā *Natura 2000* posma īstenošanai vajadzīgo datu sniegšanas juridiskais pamats ir Dzīvotņu direktīvas 4. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka "informācijā iekļauj teritorijas karti, nosaukumu, atrašanās vietu, platību un datus, kas izriet no III pielikumā (1. posms) noteikto kritēriju piemērošanas un ko iesniedz formā, kuru Komisija nosaka saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru". Putnu direktīvas 4. panta 3. punktā jau ir noteikts, ka dalībvalstis "nosūta Komisijai visu vajadzīgo informāciju, kas tai ļauj paziņot attiecīgās koordinācijas iniciatīvas, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka (4. panta) 1. un 2. punktā paredzētās teritorijas veido vienotu sistēmu saskaņā ar šo sugu aizsardzības prasībām ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz ko attiecas šī direktīva".

Datu standartveidlapas mērķis un izmantošana

Natura 2000 datu standartveidlapas (DSV) un veidojamās datubāzes galvenie mērķi ir šādi:

- 1) nodrošināt vajadzīgo informāciju, lai Komisija kopā ar dalībvalstīm varētu koordinēt pasākumus vienota *Natura 2000* tīkla izveidei un uzturēšanai un novērtēt, cik efektīvi tas palīdz aizsargāt Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā minētās dzīvotnes un II pielikumā minēto sugu dzīvotnes, kā arī I pielikumā minēto putnu sugu un citu migrējošo putnu sugu dzīvotnes, uz kurām attiecas Direktīva 2009/147/EK;
- 2) atjaunināt Savienībā KNT/ĪADT sarakstus, kas izveidoti saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu;
- 3) sniegt informāciju, kas Komisijai noderētu citos lēmumu pieņemšanas procesos, lai nodrošinātu to, ka *Natura 2000* tīkls tiek pilnībā ņemts vērā citās politikas jomās un Komisijas darbības sektoros, jo īpaši reģionālajā, lauksaimniecības, enerģētikas, transporta un tūrisma politikā;
- 4) palīdzēt Komisijai un attiecīgajām komitejām izvēlēties pasākumus, kas finansējami saskaņā ar LIFE+ un citiem finanšu instrumentiem, ja dati, kas attiecas uz teritoriju aizsardzību, varētu atvieglot lēmumu pieņemšanas procesu;
- 5) nodrošināt saskanīgu un lietderīgu formu, kas izmantojama, lai paziņotu informāciju par *Natura 2000* teritorijām un apmainītos ar to saskaņā ar INSPIRE regulas noteikumiem un citiem Komisijas tiesību aktiem un nolīgumiem par piekļuvi informācijai (piemēram, Orhūsas konvencijai);
- 6) noderēt pētniecībā, plānošanā un citiem nolūkiem dabas aizsardzības politikas atbalstam;
- 7) nodrošināt ticamu atsauces un informācijas avotu konkrētu problēmu novērtēšanai iespējamu Savienības tiesību pārkāpumu gadījumā.

DSV kalpo *Natura 2000* tīkla dokumentēšanai Savienības līmenī, un to uzskata par svarīgu informācijas avotu visiem minētajiem mērķiem. Lai šī dokumentācija varētu lietī noderēt dažādajām vajadzībām, tā pietiekami bieži jāatjaunina. Tāpēc dalībvalstīm ir ļoti ieteicams to regulāri atjaunināt, pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju. Piemēram, 11. pantā paredzētā monitoringa, apsaimniekošanas plānu, ietekmes novērtējumu utt. rezultāti varētu būt jaunas informācijas avots, kuru vajadzētu atspoguļot atjauninātajās DSV. Tomēr Dzīvotņu direktīvā nav skaidri noteikts, ka bez minētās direktīvas 11. pantā paredzētā monitoringa atsevišķi būtu jāveic katras teritorijas detalizēts monitorings.

Kamēr dažām izmaiņām, ko dalībvalstis ievieš DSV, varētu būt juridiskas sekas (piemēram, izmaiņām, ko Savienības sarakstos izdara ar Komisijas lēmumu), netiek uzskatīts, ka pārskatītiem DSV ierakstiem kā tādiem automātiski ir juridiskas sekas: piemēram, ja no teritorijas izzudusi kāda iepriekš tajā sastopama suga, tas netiks noteikti uzskatīts par nepiemērotas apsaimniekošanas rezultātu un tāpēc netiks automātiski celtas prasības tiesā. Tāpat arī DSV norādītā informācija par apdraudējumiem un slodzi, kas negatīvi ietekmē teritoriju, nebūt nenozīmē, ka dalībvalsts nepilda savus pienākumus, jo visa šī informācija ir jāskata kontekstā.

Pārskatītā datu standartveidlapa

Pirmais datu veidlapas paraugs tika pieņemts 1997. gadā (Lēmums 97/266/EK). 2008. gadā dalībvalstis un Komisija norādīja, ka nepieciešams uzlabot, racionalizēt un modernizēt saskaņā ar abām direktīvām sniegto datu plūsmu, un šajā sakarā tika uzsākta DSV pārskatīšana. To veica, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm tehniskā darba grupā ("ekspertu grupa ziņošanas jautājumos").

DSV tika pārskatīta, lai uzlabotu *Natura 2000* tīklam patiešām vajadzīgo datu pieejamību un kvalitāti. Tāpēc dažas daļas no vecās veidlapas tika svītrotas, jo tās bija kļūvušas liekas; jo īpaši tika ņemts vērā fakts, ka telpiskās informācijas infrastruktūras nodrošina digitālo telpisko datu labāku pieejamību. Turklāt tika novērsti daži būtiski trūkumi (piemēram, paredzēts norādīt informāciju par to, kādu procentuālo daļu no teritorijas aizņem jūras apgabals) un veikti vajadzīgie uzlabojumi ar ekoloģisko informāciju saistīto datu struktūrā.

Vēl viens pārskatīšanas iemesls bija datu pārvaldībai izmantotās informācijas tehnoloģijas straujā attīstība (piemēram, automatiska datu kvalitātes pārbaude vai iespējas precīzi izsekot izmaiņas sniegtajos datos), kā arī arvien pieaugošā digitālās ģeogrāfiskās informācijas un analīzes instrumentu pieejamība. Tāpēc vairs nav vajadzīgas kartes vai veidlapas papīra formā un dati jāsniedz tikai elektroniski.

Šajā dokumentā ir sniegti skaidrojumi par dažādajiem DSV datu laukiem, kā arī par vajadzīgo ģeogrāfisko informāciju, un tajā parādīts, kā jāaizpilda veidlapas.

Natura 2000 uzziņu portāls

Tomēr daži elementi laika gaitā mainīsies, arī tehniskās attīstības dēļ. Šie elementi atrodami "*Natura 2000* uzziņu portālā", kurā tie tiks atjaunināti un būs pieejami uzziņas nolūkos. Šie elementi ir atsauces dokumenti (piemēram, sugu kodi), tehniskā atbalsta materiāli (piemēram, datu modelis, lietojumprogrammas), kā arī vadlīnijas, lai nodrošinātu DSV konsekventu izmantošanu visās dalībvalstīs un aprakstītu tehniskās un administratīvās procedūras, kas jāievēro, nosūtot datus Komisijai. Tā kā uzziņu portāls ir svarīga DSV dokumentācijas daļa, visiem pielāgojumiem vai izmaiņām portālā ievietotajos dokumentos, kas ir Vides ĢD un Dzīvotņu komitejas pārvaldībā (nošķirumu sk. papildinājumā), vajadzīgs iepriekšējs Dzīvotņu komitejas apstiprinājums⁽¹⁾. Uzziņu portāls atrodams Eiropas Komisijas Vides ĢD tīmekļa vietnē. Šajā portālā atrodami atsauces dokumenti ir norādīti papildinājumā.

Natura 2000 datu standartveidlapa un datubāze

Datu standartveidlapa jāaizpilda par katru ierosināto, noteikto vai klasificēto teritoriju. Var būt gadījumi, kad pastāv saistība starp divām vai vairākām *Natura 2000* teritorijām. 1. attēlā parādīti trīs veidi, kā var būt saistītas divas *Natura 2000* teritorijas. Gadījumos, kad divas teritorijas daļēji pārklājas (bet nav pilnīgi identiskas) vai viena teritorija ietilpst otrā teritorijā, jāaizpilda divas atsevišķas veidlapas.

Ja vien nav īpaši norādīts citādi, obligāti jāaizpilda visi DSV lauki.

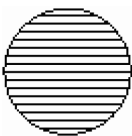
1. TERITORIJAS IDENTIFIKĀCIJA

1.1. Teritorijas tips

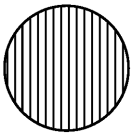
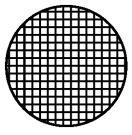
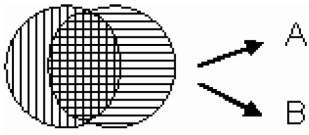
Šis vienzīmes kods norāda, vai teritorija ir kāda no Dzīvotņu direktīvā minētām teritorijām (IKNT, KNT vai ĪADT) vai klasificēta kā īpaši aizsargājama teritorija (ĪAT), vai pieder pie abām kategorijām. Gadījumos, kad KNT un ĪAT daļēji pārklājas, bet nav identiskas teritorijas, tās aplūko kā atsevišķus objektus.

1. attēls

Iespējamā saistība starp teritorijām

	A	Piešķirts ĪAT statuss. Jāaizpilda viena veidlapa par ĪAT.
---	---	--

⁽¹⁾ Izņemot nelielas korekcijas tīmekļa vietnē, piemēram, pareizrakstības kļūdu labojumus vai pielāgojumus jaunākajiem tehniskajiem standartiem.

	B	IKNT, KNT vai ĪADT. Jāaizpilda viena veidlapa par IKNT/KNT/ĪADT.
	C	IKNT/KNT/ĪADT pilnībā sakrīt ar teritoriju, kurai piešķirts ĪAT statuss. Jāaizpilda tikai viena veidlapa, kas attiecas gan uz IKNT/KNT/ĪADT, gan ĪAT.
		Gadījumos, kad KNT un ĪAT daļēji pārklājas, bet nav identiskas teritorijas, tās aplūko kā atsevišķus objektus. Par katru no tām jāaizpilda atsevišķa veidlapa.

1.2. Teritorijas kods

Katru teritoriju apzīmē unikāls deviņzīmju kods, kas sastāv no diviem komponentiem.

1. Pirmās divas rakstzīmes ir valsts kods. Piemēro Savienības noteikumu par ISO 3166 valstu divburtu kodu izmantošanu (sk. uzzīņu portālu)⁽¹⁾.
2. Pārējās septiņas rakstzīmes, no kurām izveido unikālu burtparu kodu katrai teritorijai, jāpiešķir, ievērojot loģisku un saskanīgu sistēmu, ko nosaka atbildīgā valsts iestāde. Tā kā kodā ir elementi, kas identificē teritorijas, tos nevajadzētu laika gaitā mainīt.

1.3. Teritorijas nosaukums

Teritoriju nosaukumus norāda vietējā valodā. Šādi izvairās no tulkošanas grūtībām un ir iespējams tieši integrēt valsts vai vietējā līmenī pieejamos datus. Ja valodā izmanto citas rakstzīmes (piemēram, grieķu alfabēta burtus vai kirilicu), nosaukumus transliterē ar latīņu alfabēta burtiem. Teritoriju nosaukumus neraksta ar lielajiem burtiem (piemēram, "Gave de Pau", NEVIS "GAVE DE PAU").

1.4. Pirmās apkopošanas datums

Ievada datumu, ko vēlas norādīt kā DSV reģistrētās informācijas "pirmās apkopošanas datumu". Datu laukā ar cipariem norāda vispirms gadu (četri cipari) un tad mēnesi (divi cipari).

Piemēram, 199305: dati pirmo reizi apkopoti 1993. gada maijā.

Teritorijas paplašināšanas gadījumā "pirmās apkopošanas datumu" nemaina, jo šo datumu izmanto tikai tad, kad ziņas par teritoriju sniedz pirmo reizi. Tā vietā laukā "atjaunināšanas datums" (sk. 1.5. punktu) ievada datumu, kad teritorija paplašināta.

1.5. Atjaunināšanas datums

Ievada datumu, kad pēdējo reizi mainīta par teritoriju paziņotā informācija, tādā pašā formātā kā datumu, kura piemērs dots 1.4. punktā. Ja reģistrē jaunu teritoriju, lauku "atjaunināšanas datums" atstāj tukšu. Ja informācija ir atjaunināta vairākkārt, šajā laukā redzams datums, kad informācija mainīta pēdējo reizi.

1.6. Respondents

Norāda tās organizācijas (piemēram, kompetentās administratīvās iestādes) oficiālo kontaktinformāciju, kura apkopojusi veidlapā norādīto informāciju. Respondentam jādarbojas kā kontaktpunktam, pie kura vērsties ar tehniskiem jautājumiem; šajā laukā var norādīt "funkciju" organizācijā (piemēram, ieņemamo amatu kādā struktūrvienībā).

⁽¹⁾ Izņēmums: GB vietā lieto UK, lai saglabātu esošo teritoriju identifikācijas kodu sistēmu.

1.7. Teritorijas noteikšanas un statusa piešķiršanas/klasificēšanas datums

Var būt trīs datumi, kas obligāti jānorāda: datums, kad teritorija klasificēta kā ĪAT, datums, kad teritoriju ierosināts noteikt par KNT, un datums, kad teritorijai valsts līmenī piešķirts ĪADT statuss. Apakšlaukos norāda attiecīgo gadu un mēnesi. Ja teritorijai ir piešķirts attiecīgais statuss un pēc tam tā paplašināta, jānorāda sākotnējās sarakstā iekļaušanas datums un visjaunākie dati par kopējo platību.

Dalībvalstis fakultatīvi var aizpildīt lauku "datums, kad teritorija apstiprināta kā KNT"; datumu, kad apstiprināts/pieņemts attiecīgais Savienības saraksts, dokumentē Vides ĢD.

Attiecīgajā brīvā teksta laukā ievada atsauci uz valsts tiesību aktu, ar kuru teritorijai piešķirts ĪADT/ĪAT statuss. Fakultatīvi aizpildāmajā brīvā teksta laukā "skaidrojumi" var sniegt papildu skaidrojumus, piemēram, par tādu teritoriju klasificēšanas vai statusa piešķiršanas datumiem, kuras sastāv no sākotnēji atsevišķām ĪAT un/vai KNT.

2. TERITORIJAS ATRAŠANĀS VIETA

2.1. Teritorijas centra atrašanās vieta

Teritorijas centra ģeogrāfiskās koordinātas (ģeogrāfiskais garums un platums) jāievada decimālgrādos. Ģeogrāfiskais garums uz rietumiem no Griničas meridiāna ir negatīvs skaitlis, savukārt ģeogrāfiskais garums uz austrumiem no Griničas meridiāna – pozitīvs skaitlis (to var apzīmēt ar + zīmi vai pieņemt kā pašsaprotamu, ja nekāda zīme nav norādīta).

Ja teritorija sastāv no vairākiem atsevišķiem apgabaliem, jāievada vissvarīgākā apakšapgabala koordinātas (praktisku apsvērumu dēļ iesakām izmantot vislielāko apgabalu). Norādītajam koordinātu punktam jāatrodas teritorijas robežās. Īpaši jāuzmanās, ja centra koordinātas tiek ģenerētas automātiski. Nākamajā piemērā teritorija sastāv no vairākiem daudzstūriem: pirmajā attēlā (a) redzami automātiski ģenerētie koordinātu punkti, taču jāņem vērā, ka lielākā daudzstūra koordinātu punkts atrodas ārpus daudzstūra; otrajā attēlā (b) ir ģenerēts tikai viens – lielākā daudzstūra centra – koordinātu punkts, taču tas atrodas ārpus teritorijas; trešajā attēlā (c) ir ģenerēts lielākā daudzstūra centra koordinātu punkts un tas atrodas teritorijas robežās. Tikai pēdējais piemērs (c) ir pareizs ⁽¹⁾.

Grādu, minūšu un sekunžu konvertēšana ir vienkārša. Grādus, minūtes un sekundes pārrēķina decimālgrādos pēc formulas $(D + M/60 + S/3600)$, piemēram, $9^{\circ} 15' 30''$ rietumu garums un $54^{\circ} 36' 30''$ platums kļūst par garumu $-9,2583$ un platumu $54,6083$.

2.2. Teritorijas platība

Ievada visprecīzākos pieejamos datus par kopējo platību hektāros; var norādīt decimāldaļas. Ja platību norādīt nav iespējams, 2.4. laukā "garums" norāda teritorijas garumu, un tikai šādā gadījumā lauks "platība" paliek tukšs.

Alas: dalībvalstis tiek aicinātas ievadīt alu projicēto virsmas platību, kad vien tas iespējams, citādi jāizmanto 2.4. lauks.

Ja laika gaitā teritorijas platība ir mainījusies, ievada visjaunākos datus par kopējo platību.

2.3. Teritorijas procentuālā daļa, kuru aizņem jūras apgabals

Jānorāda, kādu procentuālo daļu no teritorijas aizņem jūras apgabals. Krasta līnijas definīcijai, ko izmanto jūras robežas noteikšanai, jāatbilst starptautiskiem (piemēram, ANO Jūras tiesību konvencija – UNCLOS) vai valsts tiesību aktiem. Katra dalībvalsts iesniedz Komisijai robežas aprakstu, ko tā izmantojusi; tad tas tiks ievietots uzziņu portālā (piemēram, "apgabals, kas atrodas zem zemākā bēguma ūdenslīmeņa").

Ja precīzi dati nav pieejami, izmanto aplēses. Ja teritorijas procentuālā daļa, ko aizņem jūras apgabals, laika gaitā ir mainījusies, ievada visjaunākos datus par procentuālo daļu.

⁽¹⁾ Vairumam ĢIS programmatūru ir funkcija, ar kuras palīdzību centra koordinātas automātiski tiek aprēķinātas teritorijas lielākā elementa iekšienē.

2.4. Garums (fakultatīvi)

Šo lauku aizpilda tad, ja garumam ir būtiska nozīme (piemēram, klintīm). Teritorijas garumu norāda kilometros.

Šajā laukā jāievada aptuvenais teritorijas garums, ja 2.2. laukā nav norādīta teritorijas platība.

Ja teritorijas garums laika gaitā ir mainījies, ievada visjaunākos datus par kopējo garumu.

2.5. Administratīvā reģiona kods un nosaukums

Statistikas datu atsaucēs vajadzībām Eurostat ir izstrādājis hierarhisku standartizētu sistēmu Savienības reģionu kodēšanai. Šī kodēšanas sistēma jāizmanto visos reģionu kodēšanas lietojumos Komisijā (sk. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003⁽¹⁾). Pilns apraksts atrodams arī Eurostat mājaslapā.

Katrai teritorijai ievada NUTS 2. līmeņa kodu, viens kods ir obligāts. Ja teritorija ir sadalīta starp diviem vai vairākiem reģioniem, datubāzē ievada tik kodu, cik ir attiecīgo reģionu. Kontrolpārbaudes vajadzībām norāda reģiona nosaukumu. Ja teritorija atrodas ārpus NUTS reģiona, ievada "Extra-Regio" NUTS kodu (piemēram, pareizais 2. līmeņa kods ārpusreģiona teritorijas apzīmēšanai Beļģijā ir "BEZZ", nevis "BE0"). Kоди ir atrodami uzzīņu portālā.

2.6. Biogeogrāfiskais(-ie) reģions(-i)

Atsaucoties uz biogeogrāfisko reģionu karti (sk. uzzīņu portālā), norāda, kurā biogeogrāfiskajā reģionā vai reģionos teritorija atrodas, atzīmējot attiecīgos lodziņus; tas pats attiecas arī uz jūras teritorijām.

Ja teritorija atrodas vairāk nekā vienā reģionā, jānorāda, kāda procentuālā daļa atrodas katrā reģionā (fakultatīvi).

Papildu informācija par jūras reģioniem: jūras reģionu norāde DSV ir vajadzīga praktisku/tehnisku iemeslu dēļ un attiecas uz dalībvalstīm, kurās viens sauszemes biogeogrāfiskais reģions robežojas ar diviem jūras reģioniem; tai nav citas nozīmes. Jaunākās biogeogrāfisko reģionu un jūras reģionu robežas, kā arī kodus var lejupielādēt no uzzīņu portāla.

3. EKOLOĢISKĀ INFORMĀCIJA

Par teritorijām, kas saskaņā ar Putnu direktīvu klasificētas kā ĪAT, dalībvalstis sniedz:

- visu attiecīgo informāciju par sugām, uz kurām attiecas Putnu direktīvas 4. pants, t. i., I pielikumā minētām sugām un regulāri sastopamām migrējošām sugām, kas nav ietvertas I pielikumā (3.2. punkts) (obligāti),
- informāciju par Dzīvotņu direktīvas I pielikumā minētajām dzīvotnēm (3.1. punkts) un II pielikumā minētajām dzīvnieku un augu sugām (3.2. punkts) attiecībā uz visu teritoriju vai to teritorijas daļu, kas atzīta arī par Kopienas nozīmes teritoriju atbilstīgi Direktīvai 92/43/EEK vai kam vienlaikus piešķirts IKNT/KNT/ĪADT statuss (fakultatīvi),
- vēlams – citu attiecīgu informāciju par nozīmīgām dzīvnieku un augu sugām (3.3. punkts) (fakultatīvi),
- ja teritorija ir klasificēta kā ĪAT un nav pilnībā vai daļēji atzīta par Kopienas nozīmes teritoriju saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK, taču konkrēta informācija par dabiskajām dzīvotnēm vai par dzīvnieku un augu sugām ir svarīga to putnu sugu aizsardzībai, kuru dēļ teritorija klasificēta kā ĪAT, vēlams sniegt šo informāciju (fakultatīvi).

Par Dzīvotņu direktīvā minētajām teritorijām (IKNT/KNT/ĪADT) dalībvalstis sniedz:

- visu attiecīgo informāciju par I pielikumā minētajiem dzīvotņu veidiem (3.1. punkts) un II pielikumā minētajām dzīvnieku un augu sugām (3.2. punkts) (obligāti),
- visu attiecīgo informāciju par I pielikumā minētajām putnu sugām un migrējošām sugām saskaņā ar Direktīvu 2009/147/EK (3.2. punkts) attiecībā uz visu teritoriju vai to teritorijas daļu, kas vienlaikus klasificēta kā ĪAT (fakultatīvi),
- vēlams – citu attiecīgu informāciju par nozīmīgām dzīvnieku un augu sugām (3.3. punkts) (fakultatīvi).

3.1. Teritorijā pārstāvētie dzīvotņu veidi un saistītais teritorijas novērtējums

i) Teritorijā pārstāvēto I pielikumā minēto dzīvotņu veidu kodu un platība

Kods. Šajā laukā ievada četrzīmju kodu, kas apzīmē Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā minētos dzīvotņu veidus. Jāizmanto tikai tie kodi, kuri iekļauti patlaban spēkā esošajā Dzīvotņu direktīvas I pielikuma redakcijā, nevajadzētu izmantot kodus, kuri norādīti interpretācijas rokasgrāmatas iepriekšējās versijās.

⁽¹⁾ OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.

Prioritārās formas (PF). Uzmanību! Ja teritorijā atrodas 6210., 7130. un 9430. dzīvotņu veida prioritārās formas (atkarībā no pazīmēm šie dzīvotņu veidi var būt un var nebūt prioritāri), prioritāro formu norāda, aili "PF" atzīmējot ar "x" (sk. piemēru). Zvaigznīte "*", kas izmantota kā koda daļa I pielikumā, šajā papildu ailē tehnisku iemeslu dēļ ir aizstāta ar "x". (Ja teritorijā atrodas gan prioritāra, gan neprioritāra forma, par katru no tām jāizdara atsevišķs ieraksts.)

Nav sastopams (NP) (fakultatīvi). Gadījumos, kad I pielikumā minēts dzīvotnes veids, kura dēļ teritorijai sākotnēji piešķirts attiecīgais statuss (t. i., veids, kurš iepriekš bija sastopams), teritorijā vairs nav sastopams, ir ļoti ieteicams norādīt šo faktu, aili "NP" atzīmējot ar "x" (alternatīvs risinājums par šo dzīvotņu veidu ievadītās informācijas dzēšanai no DSV).

Platība. Jānorāda visas I pielikumā minētās dzīvotnes, kas atrodas konkrētajā teritorijā, un to platība hektāros (sk. 2. attēlu). Var ievadīt decimāldaļas.

I pielikumā minētās dzīvotnes var daļēji pārklāties (piemēram, smilšu sēkļi, kas atrodas estuārā). Šajā situācijā norāda katras dzīvotnes platību (piemēram, ievada estuāra platību un smilšu sēkļu platību); šādos gadījumos I pielikumā minēto dzīvotņu kopējā platība var būt lielāka par teritorijas platību. Ja uzskata, ka tas nav iespējams, no lielākās dzīvotnes platības atņem mazākās dzīvotnes platību.

Ievērojiet! Ja nepieciešams norādīt, ka tiek apsvērta dzīvotnes atjaunošana teritorijā, laukā "platība" ievada vērtību "-1".

Alas. Var norādīt alu (8310, 8330) skaitu, ja nav pieejami dati par to aptuveno platību.

Datu kvalitāte. Laukā "datu kvalitāte" norāda mērījumu kvalitāti. Datu kvalitāti, ciktāl iespējams, norāda šādi: G = "laba" (piemēram, balstās uz apsekojumiem); M = "vidēja" (piemēram, balstās uz nepilnīgiem datiem un ekstrapolāciju); P = "slikta" (piemēram, aptuvenas aplēses).

ii) *Teritorijas novērtējuma kritēriji attiecībā uz konkrētu dabisko dzīvotņu veidu, kas minēts I pielikumā (saskaņā ar III pielikuma A iedaļu)*

— REPREZENTATIVITĀTE = III pielikuma A iedaļas a) punkts: dzīvotņu veida reprezentativitātes pakāpe konkrētajā teritorijā.

III pielikuma A iedaļas a) punkta kritērijs jāskata saistībā ar I pielikumā minēto dzīvotņu veidu interpretācijas rokasgrāmatu, jo šajā rokasgrāmatā ir dota definīcija, norādītas raksturīgās sugas un citi attiecīgie elementi. Reprezentativitātes pakāpe rāda, "cik tipisks" ir attiecīgais dzīvotņu veids. Vajadzības gadījumā šajā novērtējumā jāņem vērā arī attiecīgā dzīvotņu veida reprezentativitāte konkrētajā teritorijā – vai nu dzīvotņu veidu grupai, vai arī konkrētai dažādu dzīvotņu veidu kombinācijai.

Ja nav lauka datu, proti, kvantitatīvu datu, kas vajadzīgi salīdzināšanai, vai ja kritērijs nav izmērāms, dzīvotņu veida klasificēšanai var izmantot "labāko speciālista vērtējumu".

Būtu jāizmanto šāda klasificēšanas sistēma:

A: izcila reprezentativitāte,

B: laba reprezentativitāte,

C: nozīmīga reprezentativitāte.

Turklāt visos gadījumos, kad dzīvotņu veida klātbūtne attiecīgajā teritorijā ir nenozīmīga, tas jāierindo ceturtajā kategorijā:

D: nenozīmīga klātbūtne.

Ja teritorijā atrodas tikai tādas I pielikumā minētās dzīvotņu formas, kurām ir neliela aizsardzības vērtība, norāda "D" (nenozīmīga klātbūtne). Piemēram, degradējušās kokaugiems klātas platības, kurās nav daudz parasto sugu, jānorāda "D" kategorijā.

Ja attiecīgā dzīvotņu veida reprezentativitāte teritorijā ir klasificēta kā "D: nenozīmīga", par šo dzīvotņu veidu konkrētajā teritorijā nav vajadzīgas citas norādes pārējo vērtēšanas kritēriju laukos. Šajos gadījumos kritēriji "relatīvā platība", "saglabāšanās stāvoklis" un "vispārējais novērtējums" nav jānovērtē.

— RELATĪVĀ PLATĪBA = III pielikuma A iedaļas b) punkts: teritorijas platība, ko aizņem dabisko dzīvotņu veids, attiecībā pret kopējo platību, kuru valstī aizņem minētais dabisko dzīvotņu veids.

Teorētiski, lai novērtētu A iedaļas b) punkta kritēriju, ir jāizmēra platība, ko konkrētajā teritorijā aizņem dzīvotņu veids, un kopējā platība, ko tas pats dzīvotņu veids aizņem valsts teritorijā. Lai gan tas ir skaidrs, var būt ārkārtīgi grūti veikt šos mērījumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz platību visā valstī.

Šis kritērijs jāizsaka procentos "p". Neatkarīgi no tā, vai šie divi mērījumi jau ir zināmi vai tos var iegūt (un tas nozīmē, ka procentus var aprēķināt), vai arī rezultāts ir balstīts uz aplēsēm saskaņā ar labāko vērtējumu (kas ir ticamāks variants), "p" ierindošana kļāšu intervālos jāveic, izmantojot šādu progresijas modeli:

A: $100 \geq p > 15 \%$

B: $15 \geq p > 2 \%$

C: $2 \geq p > 0 \%$

— SAGLABĀŠANĀS PAKĀPE = III pielikuma A iedaļas c) punkts: attiecīgā dabisko dzīvotņu veida struktūras un funkciju saglabāšanās pakāpe un atjaunošanas iespējas.

Šis kritērijs ietver trīs apakškritērijus:

i) struktūras saglabāšanās pakāpe;

ii) funkciju saglabāšanās pakāpe;

iii) atjaunošanas iespējas.

Kaut arī šos apakškritērijus varētu novērtēt atsevišķi, valsts sarakstā ierosināto teritoriju atlases vajadzībām tie tomēr būtu jāapvieno, jo tiem ir kompleksa un savstarpēji atkarīga ietekme uz procesu.

i) *S t r u k t ū r a s s a g l a b ā š a n ā s p a k ā p e*

Šis apakškritērijs jāskata saistībā ar I pielikumā minēto dzīvotņu veidu interpretācijas rokasgrāmatu, jo šajā rokasgrāmatā ir dota definīcija, raksturīgo sugu saraksts un citi attiecīgi elementi.

Salīdzinot konkrēta teritorijā pārstāvēta dzīvotņu veida struktūru ar interpretācijas rokasgrāmatas datiem (un citu attiecīgo zinātnisko informāciju) un ar tā paša dzīvotņu veida struktūru citās teritorijās, struktūru vajadzētu klasificēt pēc šādas sistēmas, izmantojot "labāko speciālista vērtējumu":

I: izcila struktūra,

II: labi saglabājusies struktūra,

III: viduvēja vai daļēji degradējusies struktūra.

Gadījumos, kad izvēlēts variants "izcila struktūra", A iedaļas c) punkta kritērijs kopumā jāklasificē kā "A: izcila saglabāšanās pakāpe" neatkarīgi no abu pārējo apakškritēriju vērtējuma.

Ja konkrētā dzīvotņu veida struktūra attiecīgajā teritorijā nav izcila, jānovērtē arī abi pārējie apakškritēriji.

ii) *F u n k c i j u s a g l a b ā š a n ā s p a k ā p e*

Var būt grūti definēt un izmērīt konkrēta dzīvotņu veida funkcijas attiecīgajā teritorijā un to saglabāšanās pakāpi un izdarīt to neatkarīgi no pārējiem dzīvotņu veidiem. Tāpēc ir lietderīgi "funkciju saglabāšanās pakāpi" pārfrāzēt un aizstāt ar konkrētā dzīvotņu veida perspektīvām (spēju un varbūtību) nākotnē attiecīgajā teritorijā saglabāt savu struktūru, ņemot vērā iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, no vienas puses, un visus iespējamus pamatotos saglabāšanas centienus, no otras puses.

I: lieliskas perspektīvas,

II: labas perspektīvas,

III: viduvējas vai nelabvēlīgas perspektīvas.

Gadījumos, kad izvēlēts variants "I: lieliskas perspektīvas" vai "II: labas perspektīvas" apvienojumā ar pirmā apakškritērija vērtējumu "II: labi saglabājusies struktūra", A iedaļas c) punkta kritērijs kopumā jāklasificē kā "A: izcila saglabāšanās pakāpe" vai "B: laba saglabāšanās pakāpe" neatkarīgi no trešā apakškritērija vērtējuma, kuru šādā gadījumā neņem vērā.

Gadījumos, kad izvēlēts variants "III: viduvējas vai nelabvēlīgas perspektīvas" apvienojumā ar pirmā apakškritērija vērtējumu "III: viduvēja vai daļēji degradējusies struktūra", A iedaļas c) punkta kritērijs kopumā jāklasificē kā "C: viduvēja vai zema saglabāšanās pakāpe" neatkarīgi no trešā apakškritērija vērtējuma, kuru šādā gadījumā neņem vērā.

iii) Atjaunošanas iespējas

Šo apakškritēriju izmanto, lai novērtētu, cik tāl varētu būt iespējama konkrētā dzīvotņu veida atjaunošana attiecīgajā teritorijā.

Vispirms novērtē iespējamību no zinātniskā viedokļa: vai pašreizējās zināšanas sniedz atbildi uz jautājumu "kas jādara un kā jārikojas?". Lai uz to atbildētu, vajadzīgas plašas zināšanas par dzīvotņu veida struktūru un funkcijām un par konkrētiem apsaimniekošanas plāniem un priekšrakstiem, kas vajadzīgi, lai to atjaunotu, proti, lai nostabilizētu vai palielinātu minētā dzīvotņu veida aizņemtās platības procentuālo daļu, lai atjaunotu specifisko struktūru un funkcijas, kas vajadzīgas tā saglabāšanai ilgtermiņā, un lai uzturētu vai atjaunotu tā tipisko sugu labvēlīgu saglabāšanās stāvokli.

Otrs jautājums, ko var uzdot, ir šāds: vai tas ir rentabli no dabas aizsardzības viedokļa? Šajā novērtējumā jāņem vērā tas, cik apdraudēts un rets ir attiecīgais dzīvotņu veids.

Izmantojot "labāko speciālista vērtējumu", atjaunošanas iespējas jāklasificē pēc šādas sistēmas:

I: viegla atjaunošana,

II: ar mērenu piepūli iespējama atjaunošana,

III: grūta vai neiespējama atjaunošana.

Kopējais vērtējums, ko iegūst, piemērojot visus trīs apakškritērijus

A: izcila saglabāšanās pakāpe

= izcila struktūra neatkarīgi no abu pārējo apakškritēriju vērtējuma,

= labi saglabājusies struktūra un lieliskas perspektīvas neatkarīgi no trešā apakškritērija vērtējuma.

B: laba saglabāšanās pakāpe

= labi saglabājusies struktūra un labas perspektīvas neatkarīgi no trešā apakškritērija vērtējuma,

= labi saglabājusies struktūra un viduvējas/varbūt nelabvēlīgas perspektīvas, un viegla vai ar mērenu piepūli iespējama atjaunošana,

= viduvēja/daļēji degradējusies struktūra, lieliskas perspektīvas un viegla vai ar mērenu piepūli iespējama atjaunošana,

= viduvēja/daļēji degradējusies struktūra, labas perspektīvas un viegla atjaunošana.

C: viduvēja vai zema saglabāšanās pakāpe

= visas citas kombinācijas.

— VISPĀRĒJAIS NOVĒRTĒJUMS = III pielikuma A iedaļas d) punkts: vispārējais novērtējums par teritorijas nozīmi attiecīgā dabisko dzīvotņu veida saglabāšanā.

Šis kritērijs atspoguļo vispārējo novērtējumu par to, kāda ir teritorijas nozīme attiecīgā dzīvotņu veida saglabāšanā. Šis kritērijs jāizmanto, lai integrētā veidā novērtētu iepriekšējos kritērijus, ņemot vērā atšķirīgo svarīgumu, kāds tiem var būt attiecībā uz aplūkojamo dzīvotņu veidu. Var apsvērt citus aspektus, kas izmantojami vissvarīgāko elementu novērtēšanā, lai globāli novērtētu no pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz dzīvotņu veida saglabāšanos. "Vissvarīgākie" elementi atkarībā no dzīvotņu veida var atšķirties; tie var ietvert cilvēka darbības – gan teritorijā, gan tai piegulošajos apgabalos –, kuras varētu ietekmēt dzīvotņu veida saglabāšanās stāvokli, īpašumtiesības uz zemi, teritorijas pašreizējo juridisko statusu, ekoloģisko saistību starp dažādiem dzīvotņu veidiem un sugām utt.

Lai novērtētu šo vispārējo vērtību, var izmantot "vislabāko speciālista vērtējumu", un tās atspoguļošanai jāizmanto šāda klasificēšanas sistēma:

A: izcila vērtība,

B: liela vērtība,

C: ievērojama vērtība.

Jānorāda, ka datu standartveidlapu izmanto, lai novērtētu dzīvotnes vai sugas saglabāšanos konkrētā teritorijā, savukārt 17. pantā paredzētie novērtējumi attiecas uz stāvokli visā biogeogrāfiskajā reģionā dalībvalstī. Termins "aizsardzības statuss" (saglabāšanās stāvoklis) ir definēts Dzīvotņu direktīvas 1. panta e) punktā un 1. panta i) punktā, un tas raksturo dzīvotņu veida vai sugas vispārējo stāvokli biogeogrāfiskajā reģionā. Šo saglabāšanās stāvokli tagad regulāri novērtē sešu gadu progresa ziņojumos saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu. Teritoriju novērtējums saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas III pielikuma kritērijiem ietver arī novērtējumu par dzīvotņu veida vai sugas "saglabāšanās pakāpi" konkrētā teritorijā.

2. attēls

Piemērs datu sniegšanai par teritorijā esošajiem dzīvotņu veidiem un ar tiem saistītais teritorijas novērtējums (3.1.)

I pielikumā iekļauto dzīvotņu veidi						Teritorijas novērtējums			
Kods	PF	NP	Platība (ha)	Alas	Datu kvalitāte	A B C D	A B C		
						Reprezentativitāte	Relatīvā platība	Sagl. pak.	Visp. novērt.
7130	x		2 212,70		G	B	B	B	B
8310			0	3	P	C	C	C	C
3150			921		G	A	C	B	C
1110			1 700		P	C	A	A	B

3. attēls

Piemērs datu sniegšanai par sugām, kas minētas Putnu direktīvas 4. pantā vai iekļautas Dzīvotņu direktīvas II pielikumā, un ar tām saistītais teritorijas novērtējums (3.2.)

Suga						Teritorijā sastopamā populācija				Teritorijas novērtējums				
Gr.	Kods	Nosaukums	S	NP	Tips	Lielums		Vienība	Kat.	Dati	A B C D		A B C	
						Min.	Maks.				Pop.	Sagl.	Izol.	Visp.
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			w	800	1 000	I		M	B	B	C	B
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			c	1 500	1 500	I		P	A	B	A	B
P	1903	<i>Liparis loeselii</i>			p	20	30	I		G	C	A	C	A
I	1014	<i>Vertigo angustior</i>			p				R	DD	C	B	B	B

3.2. Sugas, kas minētas Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā un uzskaitītas Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā, un ar tām saistītais teritorijas novērtējums

i) Sugas kods, nosaukums un populācijas dati

Saistībā ar teritorijām attiecīgi norāda grupu, kodu un zinātnisko nosaukumu visām teritorijā sastopamajām putnu sugām, uz kurām attiecas Direktīvas 2009/147/EK 4. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkts, un visām dzīvnieku un augu sugām, kas uzskaitītas Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā, norādot to populāciju šajā teritorijā (sk. turpmāk).

Grupa. A = abinieki, B = putni, F = zivis, I = bezmugurkaulnieki, M = zīdītāji, P = augi, R = rāpuļi.

Kods. Secīgais četrzīmju kods katrai sugai pieejams uzziņu portālā.

Konfidencialitāte (S). Šajā laukā norāda, vai informācija, kas publiski pieejama par konkrētu sugu, varētu apdraudēt tās saglabāšanos, piemēram, tāpēc, ka tā ir nelikumīgas vākšanas objekts un DSV iekļautās informācijas publiska pieejamība varētu lielā mērā palielināt šo risku. Šādā gadījumā šajā laukā ieraksta "Jā". Ja sugas dati ir atzīmēti kā konfidenciali, Komisija pēc savas iniciatīvas sugas sastopamību teritorijā nepublicos (piemēram, ievietojot šo informāciju publiski pieejamā datubāzē vai interneta vietnē). Ja informācija par šīs sugas sastopamību konkrētā apgabalā jau ir publiski pieejama, piemēram, tiešsaistē, sugas datu atzīmēšanu par konfidencialiem nevar uzskatīt par pamatotu.

Nav sastopams (NP) (fakultatīvi). Gadījumos, kad suga, kuras dēļ teritorija sākotnēji tika izraudzīta (t. i., suga, kas iepriekš bija sastopama), teritorijā vairs nav sastopama, ir ļoti ieteicams norādīt šo faktu, aili "NP" atzīmējot ar "x" (alternatīvs risinājums par šo sugu ievadītās informācijas dzēšanai no DSV). Nenorāda sugas, kas teritorijā nebija sastopamas laikā, kad direktīva stājās spēkā, un "vēsturisko sastopamību".

Ievērojiet! Sugu uzskata par teritorijā vairs nesastopamu, piemēram, tad, ja tā teritorijā nav novērota ilgu laiku. Laika periods katrai sugai ir atšķirīgs, viegli novērojamas sugas nesastopamība vairākus gadus, iespējams, liecina par tās izzušanu, taču attiecībā uz grūti novērojamām sugām, piemēram, briofītiem vai dažiem insektiem, to nenovērošana ne vienmēr liecina par izzušanu, ja dzīvotne nav mainījusies.

Tips. Izmanto šādas kategorijas:

Uzturas pastāvīgi (p): teritorijā sastopama visu gadu (nemigrējoša suga vai augs, migrējošas sugas populācija, kas uzturas pastāvīgi (nometnieks))

Vairojas (r): teritoriju izmanto, lai audzētu mazuļus (piemēram, vairošanās, līgздоšana)

Pulcējas (c): teritoriju izmanto, lai īslaicīgi apmestos, nakšņotu, uzturētos pārlidojumu laikā vai spalvu mešanas/ zviņu nomaiņas laikā ārpus vairošanās vietām un izņemot ziemošanas laikā

Ziemo (w): teritoriju izmanto, lai pārziemotu

Ja vairāk nekā vienas sezonas laikā teritorijā sastopama populācija, kas nav nometnieks, ailē "populācijas tips" izdara atsevišķus ierakstus (sk. piemēru 3. attēlā). Piemēram, tā kā vairākas dzīvnieku sugas, jo īpaši daudzas putnu sugas, ir migrējošas, teritorija var būt nozīmīga dažādās sugas dzīves cikla posmos.

Gadījumā, ja nav iespējams sniegt datus par dažādām sezonām, ieraksta datus par svarīgāko elementu (ziemo vai pulcējas).

Lielums. Attiecībā uz skaitu ieraksta zināmos populācijas datus, ja tādi ir pieejami. Ja populācijas lielums ir zināms, abos laukos (min. un maks.) ieraksta vienu un to pašu vērtību. Ja lietderīgāk ir norādīt populācijas intervālu, ieraksta aplēstās vērtības šā intervāla zemākajai robežvērtībai (min.) un augstākajai robežvērtībai (maks.). Ja populācijas intervāls nav zināms, bet ir informācija par minimālo vai maksimālo populācijas lielumu, trūkstošo intervāla vērtību aizstāj ar aptuvenu vērtību. Ņemiet vērā, ka minimālajām un maksimālajām vērtībām jābūt vidējām vērtībām, kas iegūtas vairāku gadu garumā, nevis galējām vērtībām.

Ja nav iespējams veikt pat aptuvenas aplēses par populācijas lielumu, ieraksta populācijas tipu (piemēram, uzturas pastāvīgi) un laukā "datu kvalitāte" ieraksta vērtību "DD" (nepilnīgi dati). Šādā gadījumā populācijas lieluma vērtības var nenorādīt, bet tā vietā aizpilda lauku ailē "sastopamības kategorijas" (izplatīta suga (C), reta suga (R), ļoti reta suga (V) vai pārstāvēta suga (P)). Teritorijā sastopamo populāciju sīkāk var raksturot teksta laukā "kvalitāte un nozīmīgums" (4.2.), norādot populācijas īpašības (piemēram, blīva, izkliedēta vai izolēta). Sastopamības kategorijas var norādīt papildus populācijas lielumam.

Ievērojiet! Gadījumos, kad jānorāda, ka suga tiek uzskatīta par tādu, kas varētu tikt introducēta teritorijā, laukā "lielums" ievada vērtību "-1".

Vienība. Attiecīgajā laukā norāda populācijas vērtības vienību. Ja iespējams, ieteicams izmantot vienības "atsevišķi īpatņi" (= i) vai "pāri" (= p), pretējā gadījumā izmanto pēc iespējas precīzākas vienības, ņemot vērā standartizēto populācijas vienību un kodu sarakstu, kas izveidots saskaņā ar 12. un 17. pantā paredzēto ziņošanu (sk. uzziņu portālu).

Sastopamības kategorija (kat.). Skatīt iepriekšējos skaidrojumus par aili "lielums" – C = izplatīta suga, R = reta suga, V = ļoti reta suga, P = pārstāvēta suga –, šo lauku aizpilda, ja dati ir nepilnīgi (DD) un nav iespējams sniegt aplēses par populācijas lielumu, vai papildus populācijas lieluma kvantitatīvajām aplēsēm.

Datu kvalitāte. Datu kvalitāti apzīmē, izmantojot šādus kodus: G = "laba" (piemēram, balstās uz apsekojumiem); M = "vidēja" (piemēram, balstās uz nepilnīgiem datiem un ekstrapolāciju); P = "slikta" (piemēram, aptuvenas aplēses); DD = "nepilnīgi dati" (šo apzīmējumu izmantot tikai tad, ja nav iespējams veikt pat aptuvenas aplēses par populācijas lielumu).

ii) *Teritorijas novērtēšanas kritēriji attiecībā uz konkrētu sugu, kas minēta Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā, un sugu, kas iekļauta Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā (saskaņā ar III pielikuma B iedaļu)*

— POPULĀCIJA = III pielikuma B iedaļas a) punkts: teritorijā sastopamās sugas populācijas lielums un blīvums salīdzinājumā ar valsts teritorijā sastopamo populāciju lielumu un blīvumu.

Šis kritērijs ieviests, lai novērtētu teritorijā sastopamās populācijas relatīvo lielumu vai blīvumu salīdzinājumā ar valsti sastopamās populācijas relatīvo lielumu vai blīvumu.

Šo pēdējo aspektu ir diezgan grūti novērtēt. Optimālais mērs būtu procenti, kas iegūti, konkrētajā teritorijā sastopamās populāciju attiecinot pret valsts teritorijā sastopamo populāciju. Kā ierosināts attiecībā uz A iedaļas b) punkta kritēriju, jālieto aplēse vai klašu intervāls, ņemot vērā šādu progresijas modeli:

A: $100\% \geq p > 15\%$

B: $15\% \geq p > 2\%$

C: $2\% \geq p > 0\%$

Turklāt visi gadījumi, kad attiecīgās sugas populācija konkrētajā teritorijā ir pārstāvēta nenozīmīgi, jānorāda ceturtajā kategorijā.

D: nenozīmīga populācija

Ja suga teritorijā tiek novērota reti, piemēram, tikai klejojošs īpatnis, to neuzskata par nozīmīgu populāciju un apzīmē ar "D".

Gadījumos, ja populācijas reprezentativitāte teritorijā ir novērtēta kā "D: nenozīmīga", attiecībā uz pārējiem novērtēšanas kritērijiem citas norādes par šo dzīvotnes veidu konkrētajā teritorijā nav vajadzīgas. Šādā gadījumā kritēriji "Saglabāšana", "Izolētība" un "Vispārējais novērtējums" nav jāatzīmē.

— SAGLABĀŠANĀS PAKĀPE = III pielikuma B iedaļas b) punkts: attiecīgai sugai nozīmīgu dzīvotnes iezīmju saglabāšanās pakāpe un atjaunošanas iespējas.

Šis kritērijs iedalīts divos apakškritērijos:

i) sugai nozīmīgu dzīvotnes iezīmju saglabāšanās pakāpe;

ii) atjaunošanas iespējas.

i) Sugai nozīmīgu dzīvotnes iezīmju saglabāšanās pakāpe

Saistībā ar i) kritēriju jāveic vispārējs dzīvotnes iezīmju novērtējums par konkrētas sugas bioloģiskajām vajadzībām. Vienas no piemērotākajām gan attiecībā uz dzīvnieku, gan augu sugām ir iezīmes, kas attiecas uz populācijas dinamiku. Jānovērtē dzīvotnes struktūra un dažas abiotiskas iezīmes.

Jāizmanto "labākais speciālista vērtējums", lai klasificētu šo kritēriju:

I: elementi ir izcilā stāvoklī,

II: elementi ir labi saglabājušies,

III: elementi ir viduvējā stāvoklī vai daļēji degradējušies.

Gadījumos, kad norādīta apakšgrupa "I: elementi ir izcilā stāvoklī" vai "II: elementi ir labi saglabājušies", B iedaļas b) punkta kritērijs kopumā attiecīgi jāklasificē kā "A: izcila saglabāšanās pakāpe" vai "B: laba saglabāšanās pakāpe" neatkarīgi no pārējo apakškritēriju vērtējuma.

ii) Atjaunošanas iespējas

Attiecībā uz šo apakškritēriju, kas jāņem vērā tikai tad, ja elementi ir viduvējā stāvoklī vai daļēji degradējušies, rīkojas analogiski kā A iedaļas c) punkta iii) apakšpunkta kritērija gadījumā, papildus sniedzot novērtējumu par attiecīgās populācijas dzīvotspēju. Rezultātā klasifikāciju veic pēc šādas sistēmas:

I: viegla atjaunošana,

II: ar mērenu piepūli iespējama atjaunošana,

III: grūta vai neiespējama atjaunošana.

Kombinācija, ko piemēro abu apakškritēriju klasifikācijai

A: izcila saglabāšanās pakāpe

= elementi ir teicamā stāvoklī neatkarīgi no atjaunošanas iespēju novērtējuma.

B: laba saglabāšanās pakāpe

= elementi ir labi saglabājušies neatkarīgi no atjaunošanas iespēju novērtējuma,

= elementi ir viduvējā stāvoklī vai daļēji degradējušies, bet ir viegli atjaunojami.

C: vidēja vai zema saglabāšanās pakāpe

= visas pārējās kombinācijas.

— IZOLĒTĪBA = III pielikuma B iedaļas c) punkts: teritorijā sastopamās populācijas izolētības pakāpe attiecībā pret sugu dabiskās izplatības areālu.

No vienas puses, šo kritēriju var interpretēt kā aptuvenu mēru konkrētās populācijas devumam sugas ģenētiskajā daudzveidībā, bet, no otras puses, kā konkrētās populācijas jutīgumu. Izmantojot vienkāršotu pieeju, var teikt, ka, jo populācija ir izolētāka (attiecībā pret tās dabisko izplatības areālu), jo lielāks ir tās devums sugas ģenētiskajā daudzveidībā. Līdz ar to termins "izolētība" jāskata plašākā kontekstā, to vienlīdzīgi piemērojot endēmiskām sugām, apakšsugām/varietātēm/dzimtām, kā arī metapopulācijas apakšpopulācijām. Šajā kontekstā jālieto šāda klasifikācija:

A: (gandrīz) izolēta populācija,**B: populācija nav izolēta, bet pie dabiskās izplatības areāla robežām,****C: populācija nav izolēta plašākā izplatības areālā.**

— VISPĀRĒJAIS NOVĒRTĒJUMS = III pielikuma B iedaļas d) punkts: vispārējs novērtējums attiecībā uz teritorijas nozīmi konkrētu sugu saglabāšanā.

Šis kritērijs attiecas uz vispārēju novērtējumu par teritorijas vērtību konkrētu sugu saglabāšanā. To var izmantot, lai apkopotu iepriekšējos kritērijus un arī lai novērtētu teritorijas pārējās iezīmes, kas var būt svarīgas konkrētajai sugai. Šīs iezīmes dažādām sugām var būt atšķirīgas, un tās var ietvert cilvēka darbības teritorijā vai tai piegulošajos apgabalos, kas var ietekmēt sugu saglabāšanās stāvokli, zemes apsaimniekošanu, teritorijas juridisko aizsardzības statusu, ekoloģisko saistību starp dažādiem dzīvotņu veidiem un sugām u. c.

Šim vispārējam novērtējumam var izmantot "labāko speciālista vērtējumu", izmantojot šādu vērtēšanas sistēmu:

A: izcila vērtība,**B: liela vērtība,****C: ievērojama vērtība.**

Jāatzīmē, ka datu standartveidlapa ir paredzēta, lai novērtētu dzīvotnes vai sugas saglabāšanos konkrētā teritorijā, savukārt 17. pantā paredzētie novērtējumi attiecas uz stāvokli visā dalībvalsts biogeogrāfiskajā reģionā. Termins "saglabāšanās stāvoklis" (aizsardzības statuss) ir definēts Dzīvotņu direktīvas 1. panta e) punktā un 1. panta i) punktā kā termins, kas raksturo dzīvotnes veida vai sugas vispārējo saglabāšanās stāvokli biogeogrāfiskajā reģionā. Šis saglabāšanās stāvoklis tagad tiek regulāri novērtēts saistībā ar ziņojumiem, kuri jāiesniedz ik pēc sešiem gadiem saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu. Teritoriju novērtējums saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas III pielikuma kritērijiem ietver novērtējumu par dzīvotnes veida vai sugas "saglabāšanās pakāpi" konkrētā teritorijā.

3.3. Citas nozīmīgas augu un dzīvnieku sugas (fakultatīvi)

Var secīgi norādīt visas pārējās nozīmīgas dzīvnieku un augu sugas, ja tās ir svarīgas teritorijas saglabāšanai un apsaimniekošanai, un to dara saskaņā ar šādu procedūru:

- Grupa. Ieraksta attiecīgās sugu grupas kodu (A = abinieki, B = putni, F = zivis, Fu = sēnes, I = bezmugurkaulnieki, L = ķērpji, M = zīdītāji, P = augi, R = rāpuļi).
- Nosaukums un kods. Norāda sugas zinātnisko nosaukumu; attiecībā uz IV un V pielikumā iekļautajām putnu sugām papildus zinātniskajam nosaukumam jānorāda kods, kā paredzēts uzziņu portālā.
- Konfidencialitāte (S). Šajā laukā norāda, vai informācija, kas publiski pieejama par konkrētu sugu, varētu apdraudēt tās saglabāšanos, piemēram, tāpēc, ka tā ir nelikumīgas vākšanas objekts un DSV iekļautās informācijas publiska pieejamība varētu lielā mērā palielināt šo risku. Šādā gadījumā šajā laukā ieraksta "Jā". Ja sugas dati ir atzīmēti kā konfidenciali, Komisija pēc savas iniciatīvas sugas sastopamību teritorijā nepublicē (piemēram, ievietojot šo informāciju publiski pieejamā datubāzē vai interneta vietnē). Ja informācija par šīs sugas sastopamību konkrētā vietā jau ir publiski pieejama, piemēram, publikācijās vai tiešsaistē, sugas datu atzīmēšanu par konfidencialiem nevar uzskatīt par pamatotu.
- Nav sastopams (NP) (fakultatīvi). Gadījumos, kad suga, kas iepriekš bija sastopama, teritorijā vairs nav sastopama, to var norādīt, aili "NP" atzīmējot ar "x" (alternatīvs risinājums par šo sugu ievadītās informācijas dzēšanai no DSV).

Ievērojiet! Sugu uzskata par teritorijā vairs nesastopamu, piemēram, tad, ja tā nav novērota ilgu laiku. Laika periods katrai sugai ir atšķirīgs, viegli novērojamas sugas nesastopamība vairākus gadus, iespējams, liecina par tās izzušanu, taču attiecībā uz grūti novērojamām sugām, piemēram, briofītiem vai dažiem insektiem, to nenovērošana ne vienmēr liecina par izzušanu, ja dzīvotne nav mainījiesies.

- Lielums. Sniedz informāciju par populācijas lielumu. Ja precīzs skaits nav zināms, ja iespējams, norāda populācijas intervālu, ierakstot šā intervāla mazāko robežvērtību (min.) un lielāko robežvērtību (maks.). Ja populācijas intervāls nav zināms, bet ir informācija par minimālo vai maksimālo populācijas lielumu, trūkstošo intervāla vērtību aizstāj ar aptuvenu vērtību. Attiecīgajā laukā norāda populācijas vērtības vienību. Pēc iespējas jāizmanto šādas vienības: "pāri" (= p) vai "atsevišķi īpatņi" (= i), pretējā gadījumā izmanto standartizēto populācijas vienību un kodu sarakstu, kas izveidots saskaņā ar 17. pantā paredzēto ziņošanu (sk. uzziņu portālu). Vajadzības gadījumā var ierakstīt vienības, kas atšķiras no vienībām, kuras izmanto 17. pantā paredzētās ziņošanas vajadzībām.
- Kategorija. Ja kvantitatīvu datu nav, norāda, vai suga ir izplatīta (C), reti sastopama (R) vai ļoti reti sastopama (V). Ja nav nekādu datu par populāciju, norāda, ka tā ir pārstāvēta (P) (piemēru sk. 4. attēlā).

Norāda katras sugas iekļaušanas pamatojumu, izmantojot šādas kategorijas:

- IV. Sugas, kas iekļautas IV pielikumā (Dzīvotņu direktīva)
- V. Sugas, kas iekļautas V pielikumā (Dzīvotņu direktīva)
- A. Valsts Sarkanās grāmatas dati
- B. Endēmiskas sugas
- C. Starptautiskas konvencijas (tostarp Bernes konvencija, Bonnas konvencija un Konvencija par bioloģisko daudzveidību)
- D. Citi iemesli

Iespējami vairāki kategoriju ieraksti. Stikāku informācija par atsevišķu sugu iekļaušanas pamatojumu, jo īpaši attiecībā uz D, var sniegt 4.2. punktā, kas ir brīvā teksta lauks teritorijas kvalitātes un nozīmīguma aprakstīšanai.

Jāizmanto kodi, kas paredzēti IV un V pielikumā iekļautajām putnu sugām (sk. uzziņu portālu). Neveic ar sugu saistīto teritorijas novērtējumu.

4. attēls

Piemērs datu sniegšanai par citām sugām (3.3.)

Suga					Teritorijā sastopamā populācija				Pamatojums					
Grupa	Kods	Nosaukums	S	NP	Lielums		Vienība	Kat.	Suga Annex		Citas kategorijas			
					Min.	Maks.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Acer heldreichii</i>			51	100	I					x		
P		<i>Accipter nisus</i>			2	4	I							x
M		<i>Eptesicus serotinus</i>			150	200	I		x		x			
I		<i>Ectemnius massiliensis</i>						R						x
R		<i>Elaphe longissima</i>						C	x				x	
P		<i>Campanula morettiana</i>						C	x		x			

4. TERITORIJAS APRAKSTS

4.1. Teritorijas vispārīgs raksturojums

Šajā laukā jāsniedz teritorijas vispārīgs raksturojums. Īsumā apraksta teritorijas vispārīgās īpašības, sākot ar teritorijas dalījumu vispārīgās dzīvotņu klasēs, izmantojot labāko speciālista vērtējumu, lai novērtētu to procentuālo daļu (šīs dzīvotņu klases kopā ar to kodiem ir norādītas uzzīņu portālā). Dzīvotņu klašu aizņemto teritorijas daļu summai jābūt 100 % un jāatbilst teritorijas kopējai platībai. Paredzams, ka dažādu datu avotu izmantošanas dēļ informācija, kas sniegta saskaņā ar šo punktu, ne vienmēr atbilst informācijai, kas sniegta 3.1. punktā (I pielikumā minētie dzīvotņu veidi).

“Citas teritorijas īpašības” 4.1. punkta brīvā teksta laukā apraksta galvenās ģeoloģiskās, ģeomorfoloģiskās un ainaviskās iezīmes. Vajadzības gadījumā norāda dominējošos veģetācijas tipus. Norāda arī citas I pielikumā neiekļautas dzīvotnes vai pielikumā neiekļautas mērksugas, kas ir nozīmīgas teritorijas saglabāšanai. Ja teritorijas saglabāšanai ir svarīgs sīkāks informācijas dalījums attiecībā uz dzīvotņu klasēm (piemēram, dehesas vai vīna dārzi), tas jānorāda brīvā teksta laukā. Zem šā vispārīgā teksta jāsniedz arī informācija par sīkām lineārām vai mozaikas veida kokaugu platībām (dzīvžogi, kokiem apaugušu pakalnu ieskausi lauki (*boscage*), koku rindas).

4.2. Kvalitāte un nozīmīgums

Sniedz vispārīgu aprakstu par teritorijas kvalitāti un nozīmīgumu, ņemot vērā direktīvās noteiktos saglabāšanās mērķus.

Attiecībā uz starptautiskas nozīmes mitrājiem, kur regulāri uzturas vairāk nekā 20 000 ūdensputnu, šo faktu norāda šeit.

Ja sugas uzskaitītas 3.3. punktā ar pamatojumu “D”, īsumā norāda iekļaušanas iemeslus.

4.3. Apdraudējumi, slodze un darbības, kas ietekmē teritoriju

Ietekme ir saistīta ar visām cilvēka veiktām darbībām un dabiskiem procesiem, kam var būt pozitīva vai negatīva iedarbība uz teritorijas aizsardzību un apsaimniekošanu. Ir atzīts, ka ietekme var būt negatīva vienai dzīvotnei vai teritorijā sastopamai sugai, bet pozitīva citai dzīvotnei vai sugai. Tomēr šā lauka mērķis ir iegūt informāciju par teritorijas visbūtiskākajiem apdraudējumiem, slodzi un darbībām kopumā, nevis ziņot par visu. Jāņem vērā arī apdraudējumi, slodze un darbības teritorijas apkārtnē, ja tas ietekmē teritorijas integritāti. Tas ir atkarīgs no daudziem faktoriem, piemēram, vietējās topogrāfijas, teritorijas lieluma un īpašībām un cilvēka darbību veida. Informācijā jāatspoguļo nesēnākā situācija. Apdraudējumus, slodzi un darbības, kam ir negatīva ietekme, var mazināt ar apsaimniekošanas pasākumiem. Tāpēc attiecīgā informācija jālasa un jāsaprot, piemēram, saistībā ar teritorijas apsaimniekošanas plāniem.

Derīgs apdraudējumu, slodzes un darbību saraksts atrodams uzzīņu portālā. Ņemot vērā būtiskākos apdraudējumus, slodzi un darbības, kas ietekmē teritoriju kā tādu, ieraksta attiecīgo 3. līmeņa kategoriju kodu; ja 3. līmeņa kategorijas nevar piemērot, var izmantot 2. līmeni. Kodu saraksts ir tas pats, ko izmanto ziņošanai par ietekmi un darbībām saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu.

Apdraudējuma, slodzes vai darbības relatīvais nozīmīgums jāiedala trijās kategorijās:

H: liela nozīme/ietekme	Liela tieša vai tūlītēja iedarbība un/vai iedarbība, kas skar plašus apgabalus
M: vidēja nozīme/ietekme	Vidēja tieša vai tūlītēja iedarbība, galvenokārt netieša iedarbība un/vai iedarbība, kas skar ierobežotu apgabalu/tikai reģionāli
L: maza nozīme/ietekme	Neliela tieša vai tūlītēja iedarbība, netieša iedarbība un/vai iedarbība, kas skar nelielu apgabala daļu/tikai lokāli

Datu ierakstos attiecībā uz augstāko pakāpi nedrīkst būt vairāk par piecām negatīvām un piecām pozitīvām ietekmēm. Minimālais obligātais datu ierakstu skaits katrā tabulā ir viena ietekme. Ja nav ietekmes, ieraksta "x". Vienas kategorijas (H, M vai L) ietvaros sīkāka dalījuma nav. Datu ieraksti par ietekmi un darbībām ar vidēju vai mazu nozīmīgumu var ietvert līdz pat 20 ierakstus. Tomēr ieteicams pirmām kārtām raksturot teritorijai nozīmīgākās ietekmes un darbības.

Piesārņojuma raksturotājs (fakultatīvi)

Tā kā piesārņojumam var būt diezgan atšķirīga ietekme atkarībā no konkrētas vielas un tam var būt diezgan atšķirīgi avoti (piemēram, slāpekļa vai fosfātu ienese ūdens ekosistēmās vai atmosfēras slāpekļa ienese sauszemes oligotrofiskajās dzīvotnēs), var izmantot papildu raksturotāju par konkrēto piesārņotāju veidu.

Var izmantot šādus raksturotājus:

N: slāpekļa ienese	T: toksiskas neorganiskās ķīmiskās vielas
P: fosfora/fosfātu ienese	O: toksiskas organiskās ķīmiskās vielas
A: skābju ienese/paskābināšanās	X: jaukts piesārņojums

Raksturotājs "teritorijā/ārpus teritorijas"

Norāda, vai apdraudējums, slodze vai darbība ir/iedarbojas teritorijā vai ārpus tās, vai abos gadījumos.

4.4. Teritorijas piederība (fakultatīvi)

Sniedz vispārīgu aprakstu par teritorijas piederību, izmantojot norādītās īpašumpiederības grupas. Iekļauj novērtējumu par teritorijas platības proporcionālo daļu katrā īpašumpiederības grupā. Izmanto īpašumpiederības grupas, kas ir analogiskas tām, kuras izmantotas aizsargājamo teritoriju pasaules datubāzē.

Publisks:

- valsts/federāls: zeme pieder visiem iedzīvotājiem, turētājs ir valsts/federālā valdība,
- zeme/province: zeme pieder visiem iedzīvotājiem, turētājs ir zemes/provinces valdība,
- vietējs/pašvaldības: zeme pieder visiem iedzīvotājiem, turētājs ir vietējā pārvalde/pašvaldība.

Kopīgs īpašums vai līdzīpašums: kopīgs īpašums vai līdzīpašums, kas pieder diviem vai vairākiem tiesību subjektiem (piemēram, publisko un privāto tiesību subjekts).

Privāts: zeme nav publisks īpašums, piemēram, tā pieder NVO, personām, korporācijām.

4.5. Dokumentācija (fakultatīvi)

Ja iespējams, par katru teritoriju jāsniedz atsauce uz attiecīgām publikācijām un/vai zinātniskiem datiem par teritoriju. Informācija jāievada atbilstīgi noteikumiem par zinātnisko atsauču noformēšanu. Jāiekļauj nepublicēti darbi vai paziņojumi, kas attiecas uz datu veidlapā sniegto informāciju, ja vien tie ir noderīgi. Attiecībā uz saitēm uz tiešsaistes resursiem ņem vērā to, ka kopumā URL bieži mainās, tāpēc jāizvairās no nestabilu URL ierakstīšanas. Lauku var izmantot, lai sniegtu citu informāciju, kas nozīmīga teritorijas dokumentācijai.

5. TERITORIJAS AIZSARDZĪBAS STATUSS (FAKULTATĪVI)

5.1. Aizsardzības statuss valsts un reģionālā līmenī

Eiropas Vides aģentūra par katru dalībvalsti valsts/reģionālā līmenī uztur secīgu sarakstu ar attiecīgajiem dabas aizsardzības statusa veidiem, kam ir noteikta juridiskā aizsardzība, un to definīciju, un to var atrast uzziņu portālā. Trīs aizsardzības veidu saraksti ietver šādas trīs kategorijas:

- A. Aizsardzības statusa veidi, ko lieto ar mērķi aizsargāt faunu, floru, dzīvotnes un ainavas (pēdējās – ciktāl tas ir būtiski faunas, floras un dzīvotņu aizsardzībai).
- B. Nolikumi saskaņā ar nozares, jo īpaši mežsaimniecības, normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri paredz atbilstīgu aizsardzību, kas nozīmīga faunas, floras un dzīvotņu saglabāšanai.
- C. Privāti nolikumi, kas paredz ilgstošu faunas, floras vai dzīvotņu aizsardzību.

Aizsardzības statusa veidus sagrupē pēc aizsardzības pakāpes, sākot ar stingrākajiem nolikumiem.

Ja teritorijai nav aizsardzības statusa, ir svarīgi to norādīt, izmantojot valsts kodu, norādot "Aizsardzības statusa nav".

Attiecībā uz katru teritoriju jāieraksta attiecīgu aizsardzības statusa veidu kodi kopā ar katra statusa veida procentuālo daļu teritorijā. Šajā laukā informācija ir sniegta pa dažādiem statusa veidiem. Ja, piemēram, reģistrētajā teritorijā ir ietverti vairāki viena veida dabas rezervāti, jānorāda šo rezervātu aizņemtās kopējās platības procentuālā daļa.

Atsevišķi reģistrē individuāli noteiktu apgabalu saistību ar konkrēto teritoriju (sk. 5.2. punktu).

5.2. Aprakstītās teritorijas saistība ar citām teritorijām (blakusesošās teritorijas un teritorijas, kas pieder pie citiem statusa veidiem)

Ši datu veidlapas daļa paredzēta, lai norādītu blakusesošās teritorijas vai teritorijas, kas pieder pie dažādiem statusa veidiem un kas pārklājas vai ir līdzās viena otrai. Turklāt ar savstarpējām atsaucēm nosaka arī dažādu veidu savstarpējās attiecības. Visas iespējamās attiecības apzīmē, lietojot kādu no šiem kodiem:

- teritorijas pilnībā sakrīt (lieto kodu =),
- aprakstītā teritorija pilnībā ietver citu teritoriju (lieto kodu +),
- cita teritorija pilnībā ietver aprakstīto teritoriju (lieto kodu –),
- divas teritorijas daļēji pārklājas (lieto kodu *).

Papildus šiem kodiem jānorāda aprakstītās teritorijas procentuālā daļa, kas pārklājas ar citu teritoriju.

- Blakusesošās teritorijas apzīmē ar "/".

Turklāt veidlapā norādīti iespējamie aizsardzības statusa veidi starptautiskā līmenī: Ramsāres teritorija, biogēnētisks rezervāts, Eiropas diploma teritorija, Barcelonas konvencijas teritorija, biosfēras rezervāti, Pasaules mantojuma objekts, OSPAR teritorija, HELCOM teritorija, Bukarestes konvencijas teritorija, aizsargājama jūras teritorija vai citi.

Ieraksta valsts mērogā piešķirto statusu, teritorijas nosaukumu kopā ar saistības veidu (sk. iepriekš) un procentuālo pārklāšanos, norādot aprakstīto teritoriju.

5.3. Teritorijas statuss

Brīvā tekstā ieraksta jebkuru teritorijas noteikšanas aspektu, ko pienācīgi neraksturo kodi, kas izmantoti teritorijas noteikšanas kodu laukos (sk. 5.1. vai 5.2. punktu).

6. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANA

6.1. Par teritorijas apsaimniekošanu atbildīgā struktūra

Sniedz informāciju par struktūru(-ām), kas atbild par teritorijas apsaimniekošanu.

Ieraksta pilnīgu informāciju, ietverot iestādes nosaukumu, adresi un tālruna/faksa numuru, e-pasta adresi, iestādi un/vai personu, kas atbildīga par teritorijas apsaimniekošanu.

Var sniegt pilnīgu informāciju par vairākām struktūrām.

6.2. Apsaimniekošanas plāns

Norāda, vai pastāv konkrēts un spēkā esošs teritorijas apsaimniekošanas plāns vai tāds tiek izstrādāts. Lai gan saskaņā ar direktīvu apsaimniekošanas plāni nav obligāti, šī informācija ir īpaši svarīga, lai noskaidrotu, kādus instrumentus dalībvalstis izmanto, lai apsaimniekotu savu tīklu, kā arī lai vajadzības gadījumā iegūtu konkrētāku informāciju.

Ja pastāv spēkā esošs apsaimniekošanas plāns, norāda tā nosaukumu un saiti uz attiecīgajiem tiešsaistes resursiem (piemēram, saiti uz valsts mēroga informācijas sistēmas tīmekļa vietni). Jāņem vērā tas, ka kopumā URL bieži mainās, tāpēc jāizvairās no nestabilu URL ierakstīšanas.

6.3. Aizsardzības pasākumi (fakultatīvi)

Brīvā teksta laukā var sniegt informāciju par aizsardzības pasākumiem, kas veikti vai ko vajadzīgs veikt teritorijā.

7. TERITORIJAS KARTE

Priekšnosacījums šai pārskatītajai datu standartveidlapas versijai ir ģeogrāfisku, digitālu teritoriju robežu pieejamība. Būtiska informācija, piemēram, statistikas vajadzībām tiks iegūta, kombinējot ar citiem digitāliem telpiskiem datiem (ĢIS dati). Tāpēc teritorijas ģeogrāfisko, digitālo robežu iesniegšanai ir būtiska nozīme.

Teritoriju robežas norāda, izmantojot publicētas topogrāfiskās kartes vai datu kopas ar mērogu 50 000 vai mazāku. Teritorijas kartogrāfiskā precizitāte nedrīkst būt mazāka par 1,0 mm 1:50 000 mērogā, kas ir līdzvērtīga 50 m uz zemes, salīdzinot ar oriģinālu. ĢIS datus jāiekļauj metadati atbilstoši INSPIRE metadatu regulai tās jaunākajā apstiprinātajā versijā.

INSPIRE identifikators. Šis identifikators ir aizsargājamās teritorijas ārējs unikāls objekta identifikators, kuru publisko atbildīgā iestāde. Šo identifikatoru izmanto ārējos pieteikumos, lai atsauktos uz teritoriālo objektu. INSPIRE identifikators ir obligāti jānorāda, tiklīdz stājas spēkā attiecīgā INSPIRE īstenošanas regula.

PDF. Dalībvalsts papildus elektroniskajām robežām var iesniegt elektronisku karti, kas atbilst ISO 19005-1 "Dokumentu pārvaldība – Elektronisko dokumentu faila formāts ilgtermiņa uzglabāšanai". Teritoriju identifikators (teritorijas kods) un kartes izveidošanas datums jāietver PDF formātā tādā veidā, lai dokumentu var izgūt elektroniski pēc teritorijas koda un izveides datuma (fakultatīvi).

Atsauce(-es) (fakultatīvi). Šeit ieraksta valsts atsauces uz karti, kuru sākotnēji izmantoja elektronisko robežu pārveidošanai ciparu formātā. Atsauce var būt, piemēram, topogrāfiskās kartes oficiālais identifikācijas numurs un nosaukums.

*Papildinājums***Natura 2000 uzzīņu portāla saturs**

1. Nosaukums: ISO 3166 valsts kods

Uztur: Starptautiskā Standartizācijas organizācija (ISO)

DSV lauks: 1.2.

2. Nosaukums: Biogeogrāfiskajā reģionā sastopamo KNT saraksts

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 1.7.

3. Nosaukums: Pārskats par dalībvalstu izmantoto jūras robežu definīciju

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 2.3.

4. Nosaukums: NUTS reģioni, 2. līmenis

Uztur: Eurostat

DSV lauks: 2.5.

5. Nosaukums: Biogeogrāfiskie reģioni Eiropā

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 2.6.

6. Nosaukums: I pielikuma dzīvotņu kodu saraksts saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 3.1.

7. Nosaukums: Attiecīgo sugu grupu, datu kvalitātes, sastopamības kategoriju, pamatojuma kategoriju kodi

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 3.2., 3.3.

8. Nosaukums: Putnu sugu kodu saraksts saskaņā ar Direktīvu 2009/147/EK

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 3.2., 3.3.

9. Nosaukums: Sugu kodu saraksts saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK (II, IV, V pielikums)

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 3.2., 3.3.

10. Nosaukums: Populācijas vienību un kodu saraksts (saskaņā ar 17. pantu)

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 3.2., 3.3.

11. Nosaukums: Dzīvotņu klases vispārējai teritorijas raksturošanai

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 4.1.

12. Nosaukums: Atsauču saraksts par apdraudējumiem, slodzi un darbībām (saskaņā ar 17. pantu)

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

DSV lauks: 4.3.

13. Nosaukums: To dabas aizsardzības statusa veidu saraksts, kam ir noteikta juridiskā aizsardzība

Uztur: Eiropas Vides aģentūra (EVA)

DSV lauks: 5.1.

14. Nosaukums: INSPIRE ID

Uztur: dalībvalstis saskaņā ar INSPIRE īstenošanas regulu

DSV lauks: 7.

15. Nosaukums: Tehniskās un administratīvās vadlīnijas par *Natura 2000* datu iesniegšanu Komisijai

Uztur: Vides ĢD un Eiropas Vides aģentūra (EVA) (*)

(*) Atsauces pārvalda Vides ĢD un Dzīvotņu komiteja.